

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

bytem XX

zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti

žalovanému:

Magistrát města Liberec

sídlem nám. Dr. E. Beneše 1/1, 460 59 Liberec 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobou podanou dne 9. 1. 2019 se žalobce domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Ten spočívá v tom, že žalovaný v rozporu s § 12 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, bezodkladně nepostoupil příslušnému správnímu orgánu Krajskému úřadu Libereckého kraje žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti Městského úřadu Železný Brod v řízení sp. zn. OD-976/2017, kterou žalobce prostřednictvím svého advokáta omylem dne 2. 7. 2018 zaslal žalovanému.
2. Popsaný zásah podle žalobce naplňuje podmínky nezákonného zásahu vytyčené v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005-65. Bezodkladným nepostoupením žádosti byl žalobce přímo zkrácen na svých právech. Šlo o žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti v řízení před Městským úřadem Železný Brod, ve kterém vystupoval jako obviněný. Tuto nečinnost ostatně konstatoval i krajský soud v řízení sp. zn. 59 A 87/2018, žalobu na ochranu proti nečinnosti soud odmítl jedině z důvodu, že u krajského úřadu nebyla před podáním žaloby podána žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti. Pokud by žalovaný postupoval v souladu s § 12 správního řádu a bezodkladně postoupil předmětnou žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti příslušnému orgánu, žalobce by neprohrál soudní spor pod sp. zn. 59 A 87/2018, neboť soud konstatoval, že žalobcův odpor byl podán řádně a včas a jeho neúspěch v soudním řízení byl způsoben výhradně nevyčerpáním prostředků na ochranu proti nečinnosti. Žalobce by tedy byl s nečinností žalobou úspěšný, případně by ani nemusel žalobu podávat, pokud by žádosti vyhověl již krajský úřad. Žádost byla podána u žalovaného již dne 2. 7. 2018, žaloba na ochranu proti nečinnosti byla podána až dne 22. 10. 2018, žalovaný měl tedy dostatek času, aby postupoval v souladu se zákonem, do dnešního dne tak neučinil. Žalobce byl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na to, aby správní orgán podání bezodkladně postoupil příslušnému správnímu orgánu a o tomto postupu jej vyrozuměl, jak plyne z § 12 správního řádu. Byla proto naplněna podmínka nezákonnosti zásahu. Podobný případ byl řešen v rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 11. 2016, č. j. 48 A 82/2016-22. Žalobce dodal, že z podané žádosti i jejího obsahu bylo patrné, že je určena krajskému úřadu. Pokud žalovanému nebylo zřejmé, kdo je k vyřízení podání příslušný, měl žalobce vyzvat k odstranění této vady. Žalovaný však na podání nijak nereagoval, takový postup je v rozporu s § 12 správního řádu, ale také v rozporu se zásadou dobré správy, zásadou součinnosti s účastníky řízení. Žalobce konstatoval, že byla splněna i podmínka povahy zásahu. Nepostoupení podání nemá formu rozhodnutí, jedná se o jinou nezákonnou nečinnost spočívající v nevydání rozhodnutí. Žalobce v této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2014, č. j. 2 As 127/2014-32. Rovněž poslední podmínka pro naplnění pojmu nezákonného zásahu byla splněna, zásah je zaměřen vůči žalobci, neboť to byla jeho žádost, která nebyla včas, resp. doposud řádně postoupena.
3. K včasnosti žaloby žalobce uvedl, že se jedná o zásah trvající, lhůta k podání žaloby tedy nemohla uplynout, neboť žalovaný dosud podání žalobce příslušnému správnímu orgánu nepostoupil. Žalobce se navíc o nepostoupení podání dozvěděl dne 9. 1. 2019 prostřednictvím advokáta u ústního jednání ve věci sp. zn. 59 A 87/2018, byla by tedy dodržena i dvouměsíční subjektivní lhůta k podání žaloby.

4. Žalobce nakonec vyjádřil nesouhlas s vyvěšením osobních údajů svých i jeho advokáta na internet Nejvyšším správním soudem.
5. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud žalovanému přikázal, aby do 30 dnů od právní moci rozsudku postoupil příslušnému správnímu orgánu, tj. Krajskému úřadu Libereckého kraje, žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 29. 6. 2018, doručenou dne 2. 7. 2018. Pokud by žalovaný od nezákonného zásahu po podání žaloby upustil, domáhal se žalobce eventuálně rozhodnutí, jímž by soud určil, že zásah žalovaného vůči žalobci spočívající v bezodkladném nepostoupení žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti ze dne 29. 6. 2018, podané dne 2. 7. 2018 příslušnému správnímu orgánu, tj. Krajskému úřadu Libereckého kraje, byl nezákonný. Žalobce požadoval nahradit náklady řízení.

II. Vyjádření žalovaného

6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že již dne 4. 7. 2018 se žalobce dozvěděl o tom, že svoje podání učinil na nesprávný úřad, a vyjádřil srozumění s tím, že jej pošle na krajský úřad. Dvuměsíční lhůta k podání žaloby se počítá od uvedeného data a již uplynula. Podle žalovaného k nezákonnému zásahu vůči žalobci nedošlo. Žalovaný popsal, že dne 2. 7. 2018 mu byla doručena datová zpráva „Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti“ adresovaná Krajskému úřadu v Liberci. Touto žádostí žalobce, zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem, požadoval odstranění nečinnosti, které se dopustil Městský úřad Železný Brod. Z obsahu podání bylo zřejmé, že žádné lhůty pro vydání rozhodnutí neběží, neboť dne 10. 10. 2017 byl Městským úřadem Železný Brod opětovně vydán příkaz. Z obsahu podání však nebylo zřejmé, co se ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu po žalovaném požaduje a zda podatel na vyřízení žádosti žalovaným trvá. Proto se pracovník podatelny pokusil dne 3. 7. 2018 telefonicky kontaktovat Mgr. Václava Voříška, aby mu pomohl odstranit nedostatky podání podle § 37 odst. 3 správního řádu a zjistil, zda podatel trvá na vyřízení žádosti žalovaným. Dne 4. 7. 2018 hovořil pracovník podatelny s právním zástupcem žalobce, upozornil ho na skutečnost, že dokument poslal do datové schránky žalovaného, nikoliv Krajskému úřadu Libereckého kraje. Žalobcův právní zástupce sdělil, že předmětnou žádost zašle na adresu krajského úřadu. Pracovník podatelny zaznamenal obsah telefonního rozhovoru s advokátem a učinil o tom poznámku do programu elektronické spisové služby, čímž dokument ve spisové službě vyřídil. Teprve prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu byl žalovaný seznámen s tím, že právní zástupce namítá nezákonný zásah ze strany žalovaného. V rámci prověřování události bylo z výpisů telefonních hovorů zjištěno, že dne 3. 7. 2018 bylo voláno žalovaným na telefonní číslo právního zástupce žalobce a rovněž následujícího dne 4. 7. 2018 v 10:15 hodin, jak bylo uvedeno do záznamu pracovníka podatelny. Podle žalovaného k žádnému nezákonnému zásahu do práv žalobce nedošlo. Ve věci bylo vydáno rozhodnutí a žalobce se v případě svého nesouhlasu s ním měl bránit běžnými procesními prostředky. V rámci své poučovací povinnosti žalovaný informoval právního zástupce

žalobce o vadách podání a ten přislíbil jejich odstranění. Telefonická intervence byla zvolena s ohledem na zásahu hospodárnosti a rychlosti. Žalobce tedy nebyl zkrácen na svých právech, byla mu poskytnuta součinnost a byl poučen k řádnému hájení svých práv. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

III. Replika žalobce

7. V replice žalobce popřel, že ho žalovaný telefonicky informoval o tom, že podání zaslal nepříslušnému správnímu orgánu, a namítal, že žalovaný ke svému tvrzení nepředložil důkaz. Žalovaný nepředložil žádný důkaz ani k tvrzení, že z poznámek v elektronické spisové službě a z výpisů z telefonních hovorů vyplývá, že volal na advokátovo číslo dne 3. a 4. 7. 2018. Záznam v elektronické spisové službě může žalovaný učinit zpětně, na dodatečné předložení důkazů by mělo být nahlíženo jako na účelové. I kdyby žalovaný prokázal, že volal na advokátovo číslo, neprokazovalo by to, že hovor byl uskutečněn, co bylo jeho obsahem a s kým byl hovor veden.
8. Ani údajné telefonické upozornění na zaslání podání nepříslušnému správnímu orgánu by žalovaného nezprostilo jeho povinností dle § 12 správního řádu. Pokud žalovanému přišlo podání, k jehož vyřízení nebyl příslušný, měl jej postoupit příslušnému správnímu orgánu, ani případné telefonické upozornění zástupce žalobce na omyl nic nemění na tom, že postup žalovaného je nezákonný, protože dosud předmětné podání krajskému úřadu nepostoupil.
9. Protože jde o nezákonný zásah trvajících, lhůta k podání zásahové žaloby počíná běžet každý den znovu do okamžiku, kdy je nezákonný zásah ukončen, tj. do postoupení podání krajskému úřadu. Úvahy žalovaného o opožděnosti žaloby tak jsou podle žalobce nedůvodné.
10. Námitce žalovaného, že žalobce nebyl jeho postupem nijak zkrácen, žalobce oponoval poukazem na skutečnost, že v důsledku nezákonného zásahu žalovaného je nadále Městský úřad Železný Brod nečinný, nadto žalobce prohrál soudní spor vedený pod sp. zn. 4 As 41/2019.

IV. Posouzení věci soudem

11. Podáním žaloby bylo zahájeno řízení na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu dle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
12. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
13. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. *žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.* U trvajících zásahu je uvedené třeba vykládat v souladu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 635/18 ze dne 15. 5. 2018, podle něhož v případě trvajících zásahu platí pravidlo, že časové právní následky včetně dopadu na počátek běhu subjektivní i objektivní lhůty k podání zásahové

žaloby má až ukončení takového zásahu, subjektivní lhůta k podání takové žaloby počíná běžet každý den znovu, neboť žalobce se o zásahu „dozvídá“ zas a znovu.

14. Podle § 85 s. ř. s. *žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*
15. Podle § 87 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.*
16. Dle popisu počínání žalovaného má jít o trvalý zásah spočívající v nečinnosti žalovaného s postoupením žalobceva podání, učiněného jeho do datové schránky dne 2. 7. 2018, k jehož vyřízení není žalovaný příslušný, podle § 12 správního řádu a vyrozumění žalobce o takovém postupu, tj. v nečinnosti žalovaného s provedením úkonu, který nemá podobu rozhodnutí ve věci samé či osvědčení. Soud konstatuje, že žaloba ze dne 9. 1. 2019 nebyla podána opožděně, neboť počátek běhu jak subjektivní tak objektivní lhůty je spojen s ukončením tvrzeného zásahu, k čemuž v dané věci nedošlo. Jak potvrdil žalovaný v písemném vyjádření k žalobě, podání žalobce ze dne 2. 7. 2018 žalovaný v době podání žaloby krajskému úřadu nepostoupil dle § 12 správního řádu z důvodů, které soudu rozvedl.
17. Žaloba je svou povahou tzv. zápůřčí žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, proto soud zjišťoval skutkový stav k okamžiku svého rozhodování. Za tím účelem si vyžádal spisový materiál a nařídil ústní jednání.
18. Při ústním jednání žalovaný setrval na svém stanovisku, vyjádřil přesvědčení, že prokázal uskutečnění telefonického hovoru s advokátem žalobce, který přislíbil, že svou chybu napraví, tím měl žalovaný celou věc za vyřízenou.
19. Při jednání provedl soud v souladu s § 77 s. ř. s. dokazování odpovědí společnosti Liberecká IS, a.s. a přiloženými výpisy ohledně telefonických hovorů uskutečněných žalovaným dne 3. a 4. 7. 2018 na telefonní číslo 602258512 a výpisem z internetových stránek www.cak.cz obsahujícím údaje advokáta Mgr. Václava Voříška, včetně telefonního čísla.
20. Právní zástupce žalobce se dostavil k ústnímu jednání až na vyhlášení rozsudku. Pokud před jednáním žádal o odložení počátku jednání nařízeného na 3. 4. 2019 od 10,00 hodin o 15 minut, později až na 10,30 hodin, z důvodu kolony na cestě z Prahy do Liberce, s tím, že jej zastihla nenadálá událost, nejspíše dopravní nehoda, a časová rezerva, kterou si pro takový účel vytvořil, nestačí, soud žádost neakceptoval v plném rozsahu a počal jednat v 10,25 hodin. K tomuto postupu byl soud veden opakovanými žádostmi právního zástupce žalobce o posunutí počátku ústního jednání a jeho pozdní příchody na jednání zdejšího soudu. Soud tak neuvěřil tvrzení o vytvoření časové rezervy pro dopravní komplikace na cestě mezi Prahou a Libercem a delší zdržení právního zástupce žalobce na cestě nepovažoval za důležitý důvod, pro který by nemohl začít jednat v jeho nepřítomnosti. Již v rozsudku ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. 59 A 6/2018, zdejší soud konstatoval, že právní zástupce se na jednání opakovaně dostavuje pozdě (ústní jednání ve věci sp. zn. 58 A 3/2016, či sp. zn. 60 A 4/2017, či právě sp. zn. 59 A 6/2018),

opakovaně žádá těsně před počátkem jednání o jeho posunutí, ať z důvodů dopravního zdržení kvůli nepříznivému počasí, či náhlé zdravotní indispozici.

21. Soud vycházel z následujícího skutkového stavu. Ze spisového materiálu vyplynulo, že žalobce podáním datovaným dne 29. 6. 2018 uplatnil „Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti“, která měla spočívat v nevydání rozhodnutí v přestupkovém řízení vedeném s žalobcem jako obviněným z přestupku Městským úřadem Železný Brod. Podání bylo adresováno Krajskému úřadu Libereckého kraje, po němž žalobce požadoval, aby přikázal nečinnému Městskému úřadu Železný Brod vydat rozhodnutí o přestupku. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že toto podání učinil zmocněnec žalobce dne 2. 7. 2018 do datové schránky žalovaného. Tato skutečnost je soudu rovněž známa z úřední činnosti, a to z řízení vedeného pod sp. zn. 59 A 87/2018, ve kterém žalobce soudu předkládal potvrzení o odeslání datové zprávy (viz rozsudek ze dne 9. 1. 2019, č. j. 59 A 87/2018-61, vydaný o nečinnosti žalobce proti Městskému úřadu Železný Brod). Z úředního záznamu ze dne 4. 7. 2018 Jiřího Doubravy a z výpisu úkonů učiněných v systému spisové služby Statutárního města Liberec založených ve spisu žalovaného vyplývá, že stížnost na nečinnost byla vyřízena po telefonické domluvě s podatelem advokátem Václavem Voříškem poznámkou do spisové služby. Advokát byl telefonicky upozorněn administrativním pracovníkem XX, že písemnost nazvanou „Žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti“, adresovanou Krajskému úřadu Libereckého kraje, omylem zaslal Statutárnímu městu Liberec. Advokát sdělil, že předmětnou žádost krajskému úřadu pošle, nato byl dokument, zaevidovaný pod CJ MML 148982/18, vyřízen dne 4. 7. 2018 poznámkou do spisové služby o telefonické domluvě a uzavření věci.
22. K tvrzení o telefonické domluvě s advokátem Václavem Voříškem žalovaný soudu předložil výpisy hovorů na telefonní číslo 602258512 z linky žalovaného 485243115 poskytnutých společností Liberecká IS, a.s. Předloženými výpisy provedl soud dokazování v souladu s § 77 s. ř. s. Z výpisů telefonních hovorů vyplývá, že žalovaný volal na uvedené telefonní číslo dne 3. 7. a 4. 7. 2018. Z výpisu z internetových stránek České advokátní komory obsahujícího údaje o právním zástupci žalobce, jímž soud také provedl dokazování, soud ověřil, že uvedené telefonní číslo je oficiálně vedeným telefonním kontaktem na právního zástupce žalobce Václava Voříška. Soud dodává, že žalovaným předložené důkazy nepovažuje za rozdílné od žalobce za účelové, dodatečně vytvořené. Naopak za účelovou považuje obranu žalobce, který uskutečnění telefonického upozornění žalovaného vůči právnímu zástupci popřel, stejně jako tvrzení, že hovory na uvedeném telefonním čísle vyřizuje asistent právního zástupce. Obsah upozornění i reakci právního zástupce, který sdělil, že předmětné podání učiní krajskému úřadu znovu sám, má soud za dostatečně podložené úředním záznamem příslušného administrativního pracovníka.
23. Podle § 12 správního řádu *dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen "podatel"). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.*

24. Není pochyb o tom, že k vyřízení podání učiněného právním zástupcem žalobce do datové schránky Statutárního města Liberec dne 2. 7. 2018, které bylo nazváno a také svou povahou bylo žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 3 správního řádu, nebyl věcně příslušný žalovaný, nýbrž Krajský úřad Libereckého kraje jakožto nadřízený orgán Městskému úřadu Železný Brod ve smyslu § 178 odst. 1 správního řádu, jehož nečinnosti se žalobce podáním bránil.
25. Jádrem sporu je posouzení, zda se žalovaný dopustil vůči žalobci nezákonného zásahu, jestliže jeho podání ze dne 2. 7. 2018 bezodkladně nepostoupil dle § 12 správního řádu věcně příslušnému orgánu a žalobce o tom neuvědomil.
26. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu může být dle § 87 odst. 2 s. ř. s. úspěšná, jsou-li splněny následující podmínky: že a) žalobce byl zásahem dotčen na svých právech, jde o přímé dotčení, c) zásah je nezákonný, d) jde o zásah, pokyn nebo donucení, které není rozhodnutím, e) zásah byl zaměřen přímo proti žalobci nebo v důsledku zásahu bylo zasazeno přímo proti žalobci, f) zásah nebo jeho účinky trvají, popř. hrozí jeho opakování (tato podmínka se týká pouze tzv. zápůřčí žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, nikoli tzv. deklaratorní žaloby), jak dovodil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2008, 2 Aps 1/2005-65, publ. ve Sb. NSS č. 603/2005.
27. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, v bodě 17 uvedl, že *„věcný rozsah tří základních typů žalob v řízení podle s. ř. s. [žaloba proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s., nečinnostní žaloba podle § 79 a násl. s. ř. s. a zásahová žaloba podle § 82 a násl. s. ř. s.] je nutno v pochybnostech vykládat tak, aby pokud možno každý úkon veřejné správy směřující vůči jednotlivci a zasahující do sféry jeho práv nebo povinností (tj. stanovící mu nové povinnosti, které dosud neměl, anebo odmítající jej zbavit určitých povinností, které již má; přiznávající, anebo odmítající mu přiznat určitá jednotlivcem nárokováná práva; jinak zasahující do jeho právem chráněné sféry konáním, anebo opomenutím, tedy mj. i nekonáním v případě, že právo stanovuje povinnost veřejné správy za stanovených podmínek konat, ať již předepsanou formou, anebo fakticky) byl podroben účinné soudní kontrole“*. V citovaném usnesení rozšířený senát v bodě 20 konstatoval, že *„zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.“*
28. Soud tedy s ohledem na uvedené přistoupil k posouzení žalobcem tvrzeného nezákonného zásahu do jeho právní sféry ze strany žalovaného. Jak již zaznělo shora, podstata postupu žalovaného spočívá v nepostoupení žalobcova podání ve smyslu § 12 správního řádu věcně příslušnému správnímu orgánu a v nevyrozumění žalobce o takovém postupu. Ačkoli dle § 12 správního řádu platí, že správní orgán poznamená usnesení o postoupení podání příslušnému orgánu do spisu, není jeho postup formalizovaným rozhodnutím ve věci ve smyslu § 65 s. ř. s. Usnesení o postoupení věci dle citovaného ustanovení je pouze rozhodnutím, kterým se upravuje vedení řízení před správním orgánem a které je proto vyloučeno ze soudního přezkumu,

neboť není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 1. 2016, č. j. 3 As 63/2015-27). Tudíž nečinnosti s nevydáním usnesení o postoupení věci a s tím spojeným nevyrozuměním podatele o postoupení se nelze bránit nečinnostní žalobou, ale zásahovou žalobou, neboť z povahy věci může jít pouze o nečinnost spočívající v neprovedení jiného úkonu než formalizovaného rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.

29. Že žalovaný postupoval v rozporu s § 12 správního řádu, pokud podání nepostoupil Krajskému úřadu Libereckého kraje jako orgánu věcně příslušnému k jeho vyřízení a žalobce o takovém postupu neuvědomil, zdejší soud konstatoval v shora zmíněném rozsudku ze dne 9. 1. 2019, č. j. 59 A 87/2018-61.
30. Za daných skutkových okolností, které vyplynuly ze spisového materiálu a doplněného dokazování, však nebylo na místě shora popsany postup žalovaného posoudit jako zásah namířeným přímo vůči žalobci, který by jej zkrátil na jeho právech a bezprostředně zasahoval do jeho právní sféry. Z ustanovení § 12 správního řádu vyplývá procesní právo podatele na to, aby se jeho podání, pokud jej učinil u místně či věcně nepříslušného správního orgánu, dostalo tomu správnímu orgánu, který je k jeho vyřízení příslušný, a podatel byl o takém procesnímu postupu vyrozuměn. Smyslem tohoto vyrozumění podatele je, aby věděl, že podání učinil u místně či věcně nepříslušného orgánu a současně se dozvěděl, jaký jiný správní orgán se bude jeho podáním zabývat. Ovšem za situace, kdy podání u žalovaného učinil jménem žalobce jeho právní zástupce, tedy právní profesionál, jednoznačně omylem, neboť z podání vyplývalo, že jej mínil adresovat Krajskému úřadu Libereckého kraje, na tento omyl byl pracovníkem podatelny žalovaného bezprostředně v souladu se zásadou součinnosti a výkonu veřejné správy jako služby upozorněn a právní zástupce žalobce jako podatel dal najevo, že si svůj omyl uvědomuje a že podání učiní sám znovu přímo u věcně příslušného orgánu, což implikuje, že procesní práva vyplývající z § 12 správního řádu nehodlá čerpat, není postup žalovaného, který podání proto již nepostoupil dle § 12 správního řádu a podatele o tom neuvědomil, nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.

V. Závěr a náklady řízení

31. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítnul jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s.
32. Soud poznamenává, že nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho právního zástupce a požadavek na anonymizaci rozhodnutí ve věci není na místě v rozsudku vypořádávat, neboť se nejedná o žalobní body. Soud na okraj konstatuje, že publikace rozhodnutí na webových stránkách Nejvyššího správního soudu není v kompetenci krajského soudu.
33. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který

ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady přesahující běžný rozsah činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. duben 2019.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu